

Adéu en l'aristocràcia botiguera

EFE

Mor Isidoro Álvarez, l'home que va consolidar El Corte Inglés com la companyia de distribució de referència a l'Estat espanyol.

D'Isidoro Álvarez conten que li agradava passejar-se pels seus propis centres comercials. Ho feia cada volta que visitava una ciutat per tal de comprovar, en primera persona, que tot funcionava conforme al manual de bones pràctiques de la companyia. Al capdavant, Álvarez es considerava a ell mateix un "botiguer", per més que el seu dia a dia el passara a la seua oficina i no darrere d'un taulell. La seua mort, el passat diumenge 14 de setembre, marca un punt d'inflexió en la història d'una companyia de gran distribució que ha fet època i ha determinat el paisatge comercial de moltes ciutats. Si el seu oncle, Ramón Areces, va alçar un petit imperi a partir d'una senzilla tenda, Álvarez la va apuntalar.

Isidoro Álvarez va nàixer l'any 1935 a la parròquia de Bascones, al consell de Grados, a Astúries. Fill d'una família humil i sense pretensions, Álvarez es va caracteritzar per ser un bon estudiant. A l'edat de 18 anys va decidir traslladar-se a Madrid, on va matricular-se en la Facultat d'Econòmiques de la Universitat Complutense, on, cinc anys després, es va llicenciar amb premi extraordinari inclòs. Corria l'any 1958 i Álvarez va veure l'ocasió de posar en pràctica els seus coneixements en el negoci familiar.

No debades, el mateix any de naixement d'Álvarez, el seu oncle, Ramón Areces, havia obert una petita sastreria a Madrid. En acabar la contesa bèl·lica, Areces va comprar un edifici al carrer de Preciados, al centre de la capital espanyola, i hi va obrir una botiga. L'any 1940, quan comptava amb set treballadors, Areces va constituir la societat El Corte Inglés. A poc a poc, l'empresa anava fent-se gran (a finals de la dècada dels 40 la tenda, ja convertida en un gran magatzem, comptava amb cinc plantes dividides en departaments; a principis dels 50 la superfície comercial es va duplicar amb la compra de l'edifici contigu) i requeria una gestió més professionalitzada. Fou en aquest punt que Areces va donar peu a l'entrada del seu nebot: l'any 1959 Isidoro Álvarez es convertia en conseller delegat d'El Corte Inglés.

Un gran magatzem per a la societat de consum.

Els anys posteriors serien els de la gran expansió de l'emblema. Espanya havia eixit de l'autarquia, la migració des del camp havia omplert les ciutats de nousvinguts i, a poc a poc, s'introduïa l'anomenada societat de consum. El Corte Inglés va saber veure els canvis en els hàbits de consum que estaven a punt de produir-se i va començar la seua expansió: l'any 1966 obria a Barcelona (també aquest any ho va fer a Sevilla i Bilbao); cinc anys després ho feia a la ciutat de València (a Palma, el primer Corte Inglés no va obrir fins 1995). L'obertura d'un Corte Inglés va esdevenir, al capdavant, un signe de modernitat de la ciutat. En aquesta mateixa línia de respondre a les demandes d'un nou model de consumidor, la companyia crea l'any 1969 la filial Viajes El Corte Inglés.

Tot i que no va ocupar la presidència d'El Corte Inglés fins 1989, any en què va morir el seu antecessor, Álvarez va dirigir l'empresa *de facto* des de 1973, a causa de l'hemiplègia que va patir el seu oncle. És, doncs, a ell que cal atribuir-li la consolidació de l'expansió geogràfica de la marca, però també la diversificació del negoci. L'any 1979 s'obri el primer Hipercor, concebut com un hipermercat; tres anys després enceta la línia d'assegurances de la companyia; el 1986 es crea Investrónica, una empresa dedicada al disseny, la fabricació i la comercialització de productes informàtics. El Corte Inglés és, de fet, la primera empresa espanyola que va utilitzar la informàtica com a eina en el seu dia a dia, circumstància que li va permetre optimitzar

el control dels inventaris i la logística. L'any 2001, i després de diversos intents frustrats per internacionalitzar-se, El Corte Inglés inaugura el seu primer centre comercial fora de les fronteres espanyoles, exactament a Lisboa. Ara com ara, El Corte Inglés és el tercer grup mundial de grans magatzems per xifra de negoci, només per darrere de les americanes Sears i Macy's

Reptes de futur. En els últims anys la companyia, que és l'empresa que més ocupació genera a l'Estat espanyol (92.000 llocs de treball) no ha quedat al marge del terrabastall econòmic espanyol. La baixada de la capacitat adquisitiva dels ciutadans i, sobretot, els canvis en els hàbits de consum han afectat el compte de resultats d'aquest gegant de la distribució.

A Isidoro Álvarez el substituirà, ara, el seu nebot, Dimas Gimeno, fins ara conseller delegat. Gimeno té davant seu diversos reptes. El primer és de consolidar la lleugera recuperació dels indicadors que el grup va registrar en l'última campanya. Després de sis anys de caigudes en els beneficis i la facturació, El Corte Inglés va aconseguir millorar els seus resultats durant 2013.

Als 70 l'obertura d'El Corte Inglés era un signe de modernitat d'una ciutat

Potser en això té alguna cosa a veure la política de baixada de preus imposada des de maig de 2012, una mesura que li ha permès augmentar les vendes a costa de reduir els marges. Aquesta política modifica el model de negoci sobre el qual s'ha sustentat sempre El Corte Inglés, però sembla ser l'única via possible per continuar sent competitiu en el món de la gran distribució.

Siga com siga, al nou president també li correspondrà estar atent perquè el deute de la companyia no es torne a disparar.

D'una altra banda, a Gimeno li pertocarà fer via en un camí que li va obrir el seu oncle: el de la internacionalització. El Corte Inglés disposa en l'actualitat de dos grans magatzems a Portugal (un a Lisboa, l'altre a Porto), però no ha aconseguit fer el salt més enllà de la península. De fet, ho va intentar a Itàlia, però la crisi de 2008 els va obligar a cancel·lar els plans. Amèrica Llatina, per la bona imatge que es té allà de la companyia, podria ser el lloc on aterrar amb l'emblema verd i negre. De moment, Sfera, la filial de roba, ha anat fent camí en aquell continent.

Finalment, falta veure si el canvi generacional també comporta un canvi en la propietat de la companyia. El Corte Inglés continua sent a hores d'ara una companyia familiar, però tot apunta que tard o d'hora haurà de fer el salt a la borsa. El primer pas el donarà el pròxim novembre, quan emetrà bons per valor de 600 milions d'euros. Si l'operació surt satisfactòriament, és possible que la seguísca el debut borsari.

Redacció

Cines Babel

Vicente Sancho Tello, 10. · València

A most wanted man

d'Anton Corbijn

Si presentes aquesta butlleta tindràs el següent preu especial:

Si ets subscriptor d'EL TEMPS :
4,40 € De dilluns a dijous
i 6€ cap de setmana.

(Cal acompanyar el justificant de pagament)

Si ets lector d'EL TEMPS:
5,60€ de dilluns a dijous
excepte vespra de festiu i festius.

